

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 1

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Модернізація України: проблеми та технології успішності
(питання економіки, права, соціології, освіти і культури)”
м. Київ, МАУП, 12 листопада 2015 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2015

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 30.09.15)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, канд. юрид. наук., доц.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук; доц.;
Д. Г. Юник, д-р пед. наук, проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 1: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Модернізація України:
проблеми та технології успішності (питання економіки, права, соціології,
освіти і культури)”, 12 листопада 2015 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голо-
ва) [та ін.]. — 2015. — 486 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Касьянова С. П. <i>Культурна самоідентифікація у парадигмі елементів політичної культури сучасної людини</i>	148
Ковальчук А. Ю. <i>Сучасне розуміння дефініції “безпека”</i>	151
Костюк Т. О. <i>Місцеве самоврядування і його роль в модернізації української держави і суспільства</i>	153
Кулик В. В. <i>Досвід сталого розвитку економіки Сінгапуру: три складові стабільності та економічного росту</i>	156
Лісовський П. М. <i>Проблема цивілізації як концентричного кола мудрості в міжнародних відносинах....</i>	162
Лопатенко Л. О. <i>Операційний менеджмент як складова модернізації економіки</i>	165
Мазнева М. В. <i>Організаційні засади забезпечення безпечності туризму в умовах глобалізації</i>	169
Мазуренко О. К., Єрін Д. Л. <i>Розвиток широкомасштабованого зв'язку у світі: статистичний аспект</i>	176
Марченко С. М. <i>Сучасний стан ринку праці в Україні: проблеми та перспективи в умовах нестабільності</i>	179
Медвідь Ф. М., Чорна М. Ф. <i>Держава і громадянське суспільство в Україні: питання трансформації</i>	182
Медвідь А. М., Курчина Т. О. <i>Інформаційна безпека в умовах модернізації України</i>	188
Медвідь Ф. М., Доносо Варгас Дієго Хосе, Доносо Варгас Сантьяго Феліпе <i>Інформаційна безпека України в системі національної безпеки</i>	194
Могилевская О. Ю. <i>Актуальные проблемы управления отечественным промышленным предприятием в условиях инновационных процессов</i>	200
Мушкін І. М. <i>Розробка плану підвищення продуктивності праці в умовах економічної кризи</i>	203
Намонюк Ч. І. <i>Міграційна криза в ЄС: українська загроза та російсько-сирійський чинник</i>	206
Омельчук В. В. <i>Гетьманська адміністрація у регулюванні податків та повинностей з лаврських володінь і конфліктні ситуації з лаврськими підданими</i>	210
Омельчук В. В., Мельниченко Д. В. <i>Особливості становлення державних інститутів Республіки Техас</i>	216
Новальська Н. І., Суліма Н. М. <i>Інноваційна діяльність підприємства як чинник конкурентоспроможності його продукції</i>	223

МІГРАЦІЙНА КРИЗА В ЄС: УКРАЇНСЬКА ЗАГРОЗА ТА РОСІЙСЬКО-СИРІЙСЬКИЙ ЧИННИК

Воєнні дії на Сході України, зростання кількості внутрішніх переселенців та шукачів притулку в країнах ЄС суттєво обтяжили намагання України впровадити новітні підходи в управлінні міграцією та отримати право на безвізовий в'їзд своїх громадян на територію держав-учасниць ЄС.

Державний контроль над законною та неврегульованою міграцією, політика щодо біженців та притулку, міграційний облік, реадмісія, управління державними кордонами в частині, що стосується міграційного контролю, — ось далеко не повний перелік сфер, в яких в Україні мали відбутись якісні зміни впродовж п'яти останніх років.

Деякі зрушення відбулися у напрямку політики притулку. У стані виконання та удосконалення знаходиться інформаційна підсистема “Облік біженців та іноземців” Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами. Очікується, що саме завдяки цій системі Україна отримає єдиний банк даних щодо наявних потоків мігрантів, що сприятиме створенню ефективної моделі розвитку міграційних процесів з урахуванням українських реалій.

Удосконалення політики притулку та додаткового захисту неможливе без запровадження на законодавчому рівні визначення, що рішення щодо статусу біженця приймається з використанням точної та актуальної інформації про ситуацію в країні походження. Україні бракує визначення відповідального державного органу та забезпечення його достатніми повноваженнями для збору відповідної інформації. Вчасне отримання таких даних сприятиме деміфологізації перебільшених міграційних та безпекових ризиків України для країн ЄС.

Головні завдання цього напрямку — забезпечення регулярних та оперативних оцінок, пов'язаних з міграційними ризиками, яких так побоюються в країнах-членах Євросоюзу.

ЄС шукає нові шляхи вирішення проблеми біженців, а українська система управління міграцією тим часом завершує своє наближення до діючих європейських стандартів. Разом з тим виникають питання, чи є існуючі стандарти політики притулку ЄС ефективними, зокрема з огляду на проблему нелегальних мігрантів з Близького Сходу, з якою сьогодні бореться ЄС.

За словами президента Єврокомісії Жана-Клода Юнкера жодного зв'язку між наявною міграційною кризою в ЄС та питанням надання безвізового режиму Україні немає. Попри це, Європа сама стоїть перед масштабною реформою своєї міграційної політики. Не можна виключати, що вже незабаром Україні доведеться знову змінювати свою систему управління міграцією, “наздоганяючи” Європейський Союз [1].

Адже, найбільше серед держав ЄС внаслідок величезного напливу біженців можуть постраждати саме нові держави-члени ЄС у Центрально-Східній Європі, які є переважно мононаціональними та не звикли до присутності аж такої кількості представників інших культур на вулицях міст.

Прем'єр-міністр Угорщини В. Орбан попередньо посперечавшись із Хорватією та розпочавши будівництво стін на кордонах чи не з усіма своїми сусідами запропонував, щоб мігранти з Близького Сходу і Афганістану були розподілені не лише в Європі, а й в інших регіонах світу в рамках глобальної системи квот. Зокрема, на його думку, біженців повинні прийняти США та арабські країни, оскільки Європа не здатна впоратися з цим тягарем власними силами. Крім того, він пропонував збільшити фінансування країн-сусідів Сирії, щоб мігранти лишалися там, а не їхали до ЄС [2].

Побоювання з приводу можливої ісламізації Європи і що європейці стануть в ЄС меншістю, вочевидь, можуть видатися деяким перебільшенням, так як досі вимушені мігранти становили лише 1 % від кількості населення усіх держав ЄС.

Однак, з огляду на загострення ситуації в Сирії та відкрите запрошення Заходом Росії до бойових дій, внаслідок чого та — замість наносити авіаудари по позиціях терористичного угруповання ІДІЛ, як обіцяла, — бомбардує мирні квартали міст Хомс, Хама та Ідліб, заперечуючи наявність при цьому численних жертв серед дітей, та називаючи повідомлення про це “інформаційною атакою”, можна зробити висновок лише про перспективу збільшення кількості принаймні сирійських втікачів від війни до країн ЄС.

Російська військова підтримка, за інформацію сирійських військових, безперечно спричинить “великі зміни” у війні в Сирії, зокрема, завдяки передовим можливостям відеоспостереження за територією, в силу передових технологій та озброєння російської армії. Однак, питання у тому, чи позитивними для західних партнерів Росії будуть ці зміни.

На заході Сирії сформована повноцінна змішана авіагрупа військово-повітряних сил РФ. Перекидання літаків в Латакію почалося паралельно з проведенням військових навчань у Росії у середині вересня. 30 вересня 2015 р. Росія заявила, що їхні літаки здійснили близько 20 авіаударів проти “Ісламської держави”. Однак, за даними американської сторони, російські літаки завдали авіаударів у районі міста Хомс, яке перебуває під контролем урядових військ і де немає бойовиків ІДІЛ. Натомість біля міста Хомс знаходиться район, який контролюється повстанцями, що борються проти режиму Башара Асада [3].

Ще одним фактором, що може свідчити про подальше розгорання війни у Сирії є приєднання до урядових військ Башара Асада ліванської “Хезболли” та Ірану для великої наземної наступальної операції, підтримуваної російськими авіаударами. Раніше пряма іранська військова підтримка Асада йшла в основному у вигляді військових радників. Іран також мобілізував бійців шиїтської міліції, в тому числі іракців і деяких афганців, щоб боротися разом з сирійськими урядовими військами. У Лівані “Хезболла”, яку підтримує Іран, брала участь у боях на боці сирійської армії від початку конфлікту [4].

Постпред Саудівської Аравії в ООН Абдалла аль-Муаллімі заявив, що країни, які ще недавно говорили про свою готовність боротися проти тероризму (маючи на увазі РФ), не можуть робити це одночасно підтримуючи тероризм сирійського режиму [3]. Таке звинувачення, очевидно, має підтвердженням залучення сирійською владою терористичних угруповань для підкріплення власних бойових позицій.

Таким чином, загрози європейській безпеці, яких чекали європейці саме від мігрантів-заробітчан з України не можуть порівнятись із шаленим напливом шукачів притулку у найбагатших країнах ЄС зі Сирії та інших близькосхідних країн, де не останню скрипку у дестабілізації ситуації відіграє наш північно-східний сусід. Таку ситуацію можна вважати певною мірою наслідком недостатньо рішучої політики умиротворення агресора з боку держав Заходу у відповідь на окупацію Росією Українських територій. А те, що антитерористична коаліція крім усього проводить “консультації” з державою-агресором та залучає її до військових дій, які РФ проводить на власний розсуд, виступаючи аж ніяк не на боці держав коаліції, а підтримуючи діючу сирійську владу та ще більше підливаючи масла у вогонь, свідчить про недооцінку лідерами ЄС та США усієї серйозності намірів Росії будь-що втримати контроль над єдиною лояльною до себе близькосхідною державою та якомога більше дестабілізувати ситуацію з мігрантами в ЄС. Без зміни політики щодо Росії важко сподіватись на швидке подолання найголовніших зовнішньополітичних та внутрішніх загроз існуванню Європейського Союзу.

Література

1. Сушко І. Що стоїть на перешкоді скасуванню віз з ЄС: міграція та управління кордонами [Електронний ресурс] / І. Сушко / Європейська правда. Міжнародна безпека та євроінтеграція України. — 24 вересня 2015 р. — Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/articles/2015/09/24/7038657/>
2. Прем'єр Угорщини закликав до “глобальних квот” на біженців [Електронний ресурс] / Європейська правда. Міжнародна безпека та євроінтеграція України. — 01 жовтня 2015 р. — Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/1/7038964/>
3. Саудівська Аравія вимагає від РФ припинити військову операцію в Сирії [Електронний ресурс] / Європейська правда. Міжнародна безпека та єв-

- роінтеграція України. — 01 жовтня 2015 р. — Режим доступу: [http:// www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/1/7038973/](http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/1/7038973/)
4. Союзники Асада, в тому числі Іран, готують наземну операцію у Сирії — ЗМІ [Електронний ресурс] / Європейська правда. Міжнародна безпека та євроінтеграція України. — 01 жовтня 2015 р. — Режим доступу: [http:// www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/1/7038991/](http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/1/7038991/)